

عنوان مقاله:

بازیابی معماری سنتی ایران و تحول هویت معماری معاصر

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی معماری، عمران و شهرسازی در آغاز هزاره سوم (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

رسول جعفرپیشه - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)

عبدالحسین شاهکار - استادیار، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)

خلاصه مقاله:

بانگاهی اجمالی به ادبیات معماری معاصر ایران بیشتر مواقع، نشانه هایی از نارضایتی منتقدین از وضع موجود همراه با اذعان به «بی هویتی» آن دیده می شود. بیگانگی مردم و معماری و اینکه هیچ یک دارای اعتبار و احترام نیستند، مسئله قابل تأملی است. ازطرفی شباهت بین شهرهای گوناگون کشور را از علایم یک بیماری واحد می توان دید. ازاین رو، درحال حاضر دربخشوسویی از جامعه معماری ایران دستیابی به یک معماری با هویت به عنوان آرزویی مشترک مطرح است. از طرفی در ایران قدیممعماری سنتی؛ که عبارتست از آنگونه معماری که اولاً بار فرهنگی خاصی داشته باشد و ثانیاً درطول زمان دست به دست شده واز نسلی به نسل دیگر رسیده باشد. پدیدآوردن بنایی سنتی که علاوه بر ظاهری شایسته به باطن و معنایی ارزشمند هم توجهداشته باشد کار هر کس نیست و به معمار خاص ویژه به معماری سنتی نیاز دارد. معمار سنتی پیشه خود را مقدس می دانستزیرا جایگاه خویش را در سلسله ای قدسی می دید که از طریق آن به «معمارجهان» متصل می شد. معماران خداوند رامعماری می دانستند که گنبد کبود جهان را برافراشته و همه جهان را چنان زیبا و کارآمد آفریده است که هیچ سستی درآندیده نمی شود. پس در معماری نیز باید بدو تشبه جست، بنای خلق خدا را با خلقی خدایی ساخت و در نظم و کارایی و زیباییو خلل ناپذیری از عمارت الهی تقلید کرد. بنا را باید چنان ساخت که با دستگاه معماری کائنات هماهنگ باشد و دربرابر نظامطبیعت قد علم نکند بلکه جزئی ازآن به شمار آید؛ پس با نگاهی به این پیشینه در معماری خود دلیل اصلی تمام آشفتگی ها وناپایداری های معماری معاصر را نهایتاً گسستگی از هویت و فرهنگ اصیل ایرانی دانسته است.

کلمات کلیدی:

معماری سنتی، معماری معاصر، معماری تاریخی، معماری قدیمی، سنت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/531845>

